

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 lutego 2026 r.

Pozycja 8

POSTANOWIENIE

z dnia 10 lipca 2025 r.

Sygn. akt Ts 169/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.K. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 3 lipca 2023 r. (data nadania) R.K. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 kwietnia 2020 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 13 grudnia 2019 r. (znak: [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia.

Zarządzeniami z 5 grudnia 2023 r. i 29 września 2023 r. (doręczonymi pełnomocnikowi skarżącego 12 grudnia 2023 r. i 11 października 2023 r.) wezwano skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) złożenie pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona zo-

stała skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); 2) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) postanowienia: w przedmiocie nałożenia na skarżącego grzywny wraz z tytułem wykonawczym, Ministra Zdrowia z 13 grudnia 2019 r., b) wyroku: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 kwietnia 2020 r. (sygn. akt [...]), Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]); 3) udokumentowanie daty doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego jako ostateczne; 4) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej; 5) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.; dalej: ustawa o zwalczaniu chorób zakaźnych) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753; dalej: rozporządzenie) z wyrażoną w art. 2

Konstytucji zasadą określoności przepisów prawa, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 6) wskazanie, które konstytucyjne wolność lub prawo skarżącego wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych i rozporządzenia wskazane w punkcie 5 niniejszego zarządzenia; 7) wskazanie, które konstytucyjne wolność lub prawo skarżącego wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3, w związku z art. 87 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze art. 17 ust. 11 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych w związku z § 5 rozporządzenia; 8) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa w pkt. 6 i 7 zarządzenia, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

W terminie określonym w zarządzeniach skarżący nie nadesłał do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego usuwającego wskazane w nich braki.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącego zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK). Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzeniem z 5 grudnia 2023 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi pod rygorem odmowy nadania jej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 5 grudnia 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 12 grudnia 2023 r. Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżący w żaden sposób nie ustosunkował się do wezwania.

Powyższa okoliczność jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.